

EY HALK

Mehmet Sait ÜÇLÜ

ŞİİR

EY HALK

Mehmet Sait ÜÇLÜ

Basım Yeri: Azadi Matbaası

Basım Tarihi: 2021

Gün ışığı
D ş ışığı
Bir kere düştü yüreğime
Kuş vurgunu
Bahar yağmuru
Yediveren kızıl g l ışığı

Ey Halk

A

Ey Halk

Ey dağlarda esen rüzgâr

Çiçeklerin yurdunda

Bir tek senin izlerin var

Çöl kervanının arkasında kalan

Silik izler gibi

1

Ey kadim kavimler tanrıçası halk

Sen ki ilk tohumu ilk ekensin

Al gül ile ak gülü

Yeryüzüne yayansın

Varoluşun ay ışığı gibi parlak

Geçmişin güncelere
düşmemiş

Lal bir şafak

Eskiden çok eskiden

Hep bir ardaydı

Kentler

Köyler

Irmaklar

Daha yoktu

Ben sen ve o

Biz siz ve hepimiz
Ortaktı soframız
İkiz kardeşti
Gökyüzü ve yeryüzü
Kardeşti börtü böcek
Kuş toprak ve çiçek
Aynı bahçede buluşurdu
Renkler ve sözcükler
Dosttu tüm coğrafyalar
Ayrımsız yayılırdı
Reyhan ve gül
kokusu

B

Ey Halk biliyorum

Yüreğin hep güzel

Balıklı Gölde

İbrahim'in öyküsünü satan

Saf bir çocuk anısı gibi

1

Değişti tarihin ibresi

Çağlar çağlara

karıştı Irmaklar ırmaklara

Gri bir tapınakta yitirdi aklını
insan

Kabil Habil'i vurdu

Aklına Gözyaşına boğuldu

Kan karıştı toprağa

Değişti suyun akışı

Rüzgârın döngüsü

Bozuldu sözün büyüğü

Kan karıştı toprağa

Kirlendi aşk dergâhı

şafağı Karardı dostluğun saf

Bir akşamüstü terk etti

Bulut saçaklarını kuşlar

Gökler karardı

Sulara gömüldü güneş

Devrildi bir akşamüstü

O alımlı tanrıçaların

Gül ağacından oturakları

Defne dalından taşları

Kurnaz rahibin

Hile tufanına uğradı

Geçmişin kardeş renkleri

Bozuldu insan ile
toprağın ahengi

2

Ey halk

Şimdi bir mahşer yeridir

Göğsü kurşunlanmış haritaların

Her yer kızıl kıyamet

Her yer adsız ağıtlar

Sokağını arayan çocuklar

İlla da gözleri ıslak kadınlar

Dilsiz bir tragedyadır

Düşer tarihin akışkan
ırmağına

C

Ey halk biz ki

Ne kıvılgülün harcını

Ne de acının bedelini öderiz

Onlar Nuh u Nebi'den beri bizimdir

1

Ey halk

Sızakların üstünde ak pak
bulutlar

Yazık çok yazık

Hep yıkık kırık
ayazmaların

Geçmişin ki

Şifresi çözülmemiş

Bir kil levhadır

Ulu bir çınar gibi

Dururken toprakta
köklerin

Göğün aynasında
kendini arıyorsun

Dururken kadim aşk bahçelerinde

Zeytin ağacı

Gökkuşağı
Güvercin sürüsü
Yaşamında ölüm
Dergâhında kan
Acıyla yaşıyorsun
Hep bir kovanda oğul veren arılar
Tek dalda çoğul çiçekler gibisin
Tufan öncesi bolluk bereket
Sonrası uygarlık kaos ve
felaket
Vadilerde dökülürken kuşlar
Sen hala eski zamanları
sağaltıyorsun
Simurg'un küllerinden
tutuşan
Aydınlık parçası
levhalara
Tanrıçaların erguvani şafağında
insanı
Leylak moru dağlarda
aşkı arıyorsun

2

Ey halk

Hele dön de bak

Taş oymalı tarihe

Yıldızlara düşen serüvenin

En kadim kavmin
hikâyesidir

Düşünce güncene

Kan rengi laleler

Karanlığa düşen şimşek

Haine ölüm biçmiş

Mühürlü ferman
gibisin

Düşünce güncene

Kan ırmakları

Yüreğin hakikat acısı

Düşün bahar sancısıdır

Hala kapılarda

Kulluğun mühürlü talanı

Kentlerde tiranların

yalanı

Çoğalıyor

Durmadan çoğalıyor

Kimliğin

Dilin

Sözün inkârı

Sen aldırmadan bütün bunlara

Çift ağızlı bıçak sırtında

Suyun çarkında sevgiyi
biliyorsun

3

Ey halk

Düşmanlığın ki

En kadim isyan türküsü

Dostun eğilip düşse de gölge gibi

Hep izler durur

Bırakmaz peşini
dostluğun

Ey halk

Paranın fethettiği bu çağda

Ne inanç

Ne felsefe

Ne düş kalmış

Ne kadar kör ve lal olmuş insan

Ne kadar sağır şu zaman

Ne kadar çoğalmış

Sırtına bıçak saplayan

Ey hakikat kapısını insana açan
halk

Hele bir düşün hele bir düşün

İnkârın inkârı
hükmündedir yaşamın

Nedir bu böyle
kendinden kaçış

4

Ey halk

Bu ne bilmecedir

Aşmışsın Habil ile Kabil çağını

Geçmişsin kan gölü Kerbela
Çölü'nü

Kırmışsın cehennemin
kızgın taşlarını

Yine de yitirmişsin aşk
dergâhını

Çağa ömrünü adayan kavimler

Yangınlarda kül olup gidiyor

Düşüyor her ömrün talanına

Yıkık kentler

Ölü ütopyaalar

Düş bahçeleri

Ey ateşi dost edinen halk

Sen aldırmadan bunlara

Hep aşk çağını

Sayıklayıp duruyorsun

Bu hangi lanetin çelişkisidir

Evlerin eşiğinde dururken

Defne ağacından tabutlar

Ak güvercin sürüsü

Hala kendi göğünü
arıyor

D

*Gök kuşağında salkım saçak
çiçekler*

*Yıldızların saçağında bir sürü
güvercin*

Güllerden yoksun güz bahçeleri

*Kuzey rüzgârı alıp savuruyor
düşlerimi*

Gecede bedenimi sarıyor

Ay ışığına düşen dilsiz bir kuş ağıdı

1

Ey gülistanda

Gülsüz sabahlara uyanan halk

Böyle sersefil perişan

Böyle yıldızlardan uzak

Fırat'ın sarı hırçın
göğsünde

Daha kaç asır
yaşayacaksın

Irmakların öfkeli

Dağların hep asi

Daha ne kadar duracaksın

Bu taşkın
kıyılarda

Tanıktır kadim tanrıçalar

Putu tapmadın

Kehanete kanmadın

İnsan hiç satmadın
Haram saymadın
Ne aşkı
Ne şarabı
Ne ışıǵı
Tanrıya yakarır gibi
Hep el açıp topraǵa
Aşk dergâhı belledin

2

Ey aşiret töresinin tutsağı halk

Arayışın bin bir çiçek ve eşitlik

Hep sıra serviler gibi

Yıldızlara sökün edersin

Hele bir düşün hele bir düşün

Sana ait başka yaşamlar da var

Hani nerede

O lale sümbül asma
bahçelerin

Yeri göğü titreten aşk
destanların

Bütün kentler tutuşup yansa da

Çocukların ak zambak gülüşleri
aşkına

Bulutlara ak güvercinler salmışsın

Köleliği keder hakikati
kader diye

Bir muska gibi
boynuna asmışsın

3

Ey halk aç gözlerini

Vursun şavkı arşın yıldızlarına

Benim senin hepimizin
kanı

İçiyorlar şah
damarımızda olanı

Gün ışığı

Hakikat tapınağı

Tanrıça dergâhı ülkemde

Özgürlüğe uzanan her
insanı

Mor şafakta kurşuna
diziyorlar

Ey isyan ecesi

Zamanın kararmayan tacı

Zulme direnen su yüzlü
acı

Daha ne bekliyorsun

Yüreğini aç yüreğini aç

Kana boyadılar kana
boyadılar

Dicle ile Fırat sularını
Bu ne çözölmez çelişki

Kurşuna göğüs geriyor
Sözün büyüsüne boyun
eğiyorsun

Bir bilsen

Bileğinin yenilmez gücünü
Kimliğinin mavi yeşil
gizemini

Bir bilsen

Ayağa kalkıp dövüşmesini
Aydınlatırsın bütün
yeryüzünü

E

*Ömrümü adadığım düşlerim
Çocukluğumun böğürtlen artıkları
Savrulurken asi fırtınalara
Söyle ey laneti çoğaltan zaman
Hangi cehennemde ateşi
körüklüyorsun*

1

Ey halk

Değişti mevsimlerin döngüsü

Ağaçlar çiçeğe durdu

Değişti göğün rengi

Çok şükür

Işığa

Dağa

Çocuğa

Çok şükür

Boyun eğmeyen

O mor karanfillere

Çok şükür

Değişti ırmakların akışı

Güllerin rengi

Geri döndü artık

Kızıl başlı kiraz kuşları
Düştü havaya
Suya toprağa düştü
Tohumun
muştusu
Artık açıldı göğün mavisine
Ormanın yeşiline
Sabahın aydınlık kapısı

2

Ey halk

Bulutlardan düşen yağmur aşkına

Toprağın sunduğu yaşam adına

Dost duysun

Düşman duysun

Herkes duysun

Olmasa dağın mor damarı

Olmasa gerillanın şah damarı

Olmasa kavganın öfke
şamarı

Senin benim hepimizin

Kanını kurutacak
bu tiranlar

3

Ey Halk

Fırtınaya uyanıyor kuşlar

Uyanıyor dağ ve çağ

Güneşe uyanıyor insan

Çok eski bir şarkı gibi

Kulaklara fısıldıyor rüzgar

Her yer kavga

Her yer sevda

Güliden güzel

Sudan akışkan ömürler

Sevgiyle adanıyor

Düşenin acısına

Gidenin yarasına

Biliyorum artık

Her çağda karanlıktır

Aşk ötesi insan

4

Şimdi

Yeni baştan yazılıyor

Aşkın ve kavganın töresi

Yeni baştan yazılıyor

Işığı kuşananların tarihi

Çağırıyor bizi

Işığın ülkesine

Dicle ile Fırat'ın sesi

Göğün ıslak yağmuru

Mevsimin kayıp düşleri

Atar damarlarımızın kanı

“Bir şey her şey için

Her şey bir şey için”

kaynıyor

Kuşların ozanı

Feqiyê Teyran'ın vatani

Semiramis'in Asma
Bahçeleri

Toprağın aşkını arıyor

Ahmede Xani

Sevda adına

Mem u Zin hatırına

Kavgaya çağırıyor bizi

Şimdi birlik olma anı

Yaşamımıza düşen şu sarı
tufanı

Yeryüzünde silip
süpürme zamanı

F

Ey kavga

*Seninle buluşmak var ya
En yorgun zamanda*

Bir kızıl gül molasıdır

1

Ey halk

Yer ve gök yeknesak

Çağa gerilmiş o tufan öfkesi

Yaklaşıyor kızıl tufan

Çağır ışığı

Çağır ak güvercini

Zeytin ağacını
çağır

Çağır menekşe gülünü

Suyu ve gemiyi çağır

Çağır bütün kardeşlerini

Anlat onlara

Hem kanı hem tiranı

Hem yalanı hem talanı

Rahip ve kitabı anlat

2

Ey halk

Yeniden düştü gül mevsimine

Sözün büyüsü

Güneşin gülüşü

Şimdi kavgada onur

Toprakta sevgi

Aşkta tek yüreksin

Artık geldi zamanı

Herkesi herkesi çağır

Çağır kavgaya

Çağır sevdaya

Gökten düşen yağmur aşkına

Maviye vurgun kuşlar adına

Kadının neolitik dergâhına çağır

Toprağın çocuklarını

Çağın militanlarını

çağır

Baharda gürleyen bulutlar gibi
bağır

Yeryüzünün tüm cesur
savaşçılarını çağır

Özgürlük ve hakikat
dergâhına

Çağır herkesi çağır

Yeter artık ey halk

Gül gülistan için ayağa
kalk

Elveda

Elveda

Dağa düşen ay ışığı

Suda yıkanan salkım söğütler

Gökyüzünün kuşları

Beni bırakmayan anılarım

Düşlerimin taç yaprakları

Çiçeklerim kavgam özgürlüğüm

Ömrümü adadığım

Toprağım suyum güneşim

Mavi düşlü çocukluğum

Elveda ütopyamı emanet ettiğim
heval

Hep Vardı Aydınlık

Düşünmeden şafağı
Düşünmeden baharı
Söndürüyor tiran ışığı
Düşüyor dalında gülibrişim
Göçüyor kar beyaz kiraz kuşları
Oysa hep vardı aydınlık
Hep vardı kuş çiçek ve çocuk
Mühürlense de dudaklar
Hep var olacak hakikat ve özgürlük

Çizeceğim Bir Gün

Yemin ederim suya toprağa

ederim Buğday başağına yemin

çizeceğim Kızıl bir kırsrağı çizer gibi

Kuşların sesini

Çocukların düşlerini

Bilgelerin sözlerini

Gelince zamanı çizeceğim

Bulutların saçağına

Defne yaprağına

Ak güvercin kanadına

Senin benim yani
hepimizin

Aşk ve özgürlük
düşlerini

Bir Akşamüstü

Dövüşen bir kentin anısına

Bir akşamüstü
Vuruldu ceylanlar
Vuruldu atlar
Öldü kuşlar
Çocuklar öldü
Acı içinde kıvrandı zeytin ağacı
Düştü Kürt'ün yeşil zümrüt tacı
Daha fazla düşünmeyin kardeşler
İnsan ölecekse
Bir kere onuruyla ölmeli

Isıtır Kavgada İçimi

İsyancı bir sözcüktür hasretin
Gecede ışıldayan bir yıldız gibi
Düşer ceviz yaprağı günceme
Işır gözlerimde ayrılık sisleri
Hüzün çizgisine dönüşür tüm
yollar
Bir fırtına kuşu olur düşlerim
O an suskunlaşır lal olur dilim
O dağ gülü gerilla sevgin
Kış güneşi olur
Isıtır kavgada içimi
Buz ayaz havalarda

Ey Gül Ağacı

Ey kavgamın gül ağacı
Gül den güzel düş ağacı
Yemin ederim
Baharın çoğul rengi
Çiçeklerin ahengi üzerine
Kuşlar kendi ülkesine
Güneş doğu göğüne varana dek
Suların aynasına düşen
Bulutlara baktığım gibi
Hep aşkla bakacağım kavgama

İşte O An Seçtim

Ey sevgili

Bir ayazmanın kıyısında kırdım

Sırları örten o ipince kabuğu

Gördüm ceviz içi gibi

Çırılçıplaktı her şey

Sonsuzluğun göğünde

Sürü sürü kuşlar vardı

İşte o an seçtim

O zorlu o kavgalı yolu

Günün Birinde

Günün birinde

Uzaktan çok uzaktan gelen

Yorgun bir gezgin gibi

Ansızın dayanırsa kapıya

O arsız ölüm

İstemem

Ne kefen

Ne mezar

Ne dikili taş

Sürek avından kaçan

Bir turaç sürüsünün

Gölgesiyle birlikte gömün beni

Suya düşen ay ışığının
haresine

Hakikat Irmağında

Ey insan

Değiştirmek için çağ

Doğu göğünün şafağında

Aklın yeniden yaratımı
gerek

Yeniden icadı gerek aşkın

Yaymak için özgürlüğü yeryüzüne

Defne dalı ak güvercin kanadında

Denizlere akan hakikat
ırmağında

Yeniden öze dönüş gerek

Az Kaldı Heval

Az kaldı heval
Yıldızlar ağması altında
Gül bahçesi menzile
Kılcal damarlarda birikmiş
Öz su dallara akıyor
Gülümsüyor güneş
Gülümsüyor çocuklar
Gülümsüyor çiçekler
Ağaran dağın yüzüne

Eksildi Ömrümden

Bir gün batımında

Yere gölgeler düşürüp gitti
bulutlar

Göğün derinliğine çekildi yıldızlar

Birer birer düştü önüme

Eksildi ömrümden

Gidip de dönmeyen anlar

Çaldı düşlerimin ay ışığı saati

İzledi birbirini yelkovan ile akrep

Kaf Dağı'nda aramaya gitti kuşlar

Zümrüd-ü Anka'yı

Döküldü dalında güz yaprağı gibi

Ardı ardına göçüp giden

O kavga yüklü cesur yıllar

Resmini iziyorum

Gökyüzü sonsuz bir tuval

Aşkla suya eğilmiş salkım söğütler

Oturmuş yıldızların aydınlık
sedirinde

Her sabah her sabah

Göçebe kuşları çizerek gibi

Güneşe koşanın resmini
çiziyorum

Yüzümdeki Hüzün

Selamlarken şafağı
Mavi göğün konukları
Düşerken toprağa
Özgürlük savaşçıları
Bir hazan yaprağı gibi titreşir
İçimdeki hüzün ırmağı

Gördüm

1

Gördüm

Kendi gözlerimle gördüm

Düşerken toprağa

O özgürlük gerillası

Yaz gibi apaydınlıktı yüzü

2

Gördüm

Kendi gözlerimle gördüm

Bir gül al yeşil gülüyordu

Çocuk güle bakıp bir ağaç
çiziyordu

Ağaç sevinçle güneşe uzanıyordu

Çocuğun çizdiği som mavi kuş

Çizdiği yem yeşil ağaca konuyordu

3

Ey insan

Sen hiç gördün mü

Gölgesini toprağa satan ağaç

Ben kendi gözlerimle gördüm

Kapitalizm vururken baltayı
köküne

“Gölgesini satamadığı ağacın”

Gördüm zorbayı

Harap ederken doğayı

Ey Tarih

Ey tarih

Ne aşkın dergâhından kaçanlar

Ne puta secde duranlar

Alıkoyamaz bizi bu
sevdadan

Alıkoyamaz bizi bu kavgadan

Ne çift ağızlı bıçak

Ne namludan seken
kurşun

Arayışımız kadim bir aşk
söylencesidir

Aşıyor dört karanlık
ülkeyi

Düşüyor gün ışığı

Dağın öte
terasına

Hepimiz Herkes İçin

Gece

Gümüş bir kolye gibi

Takınca boynuna ay ışığını

Silah çatar sohbete dalarız

Güncemizde ütopya düşleri

Bizi bekleyen özgürlük işleri

Kavga aşk ve hakikat sözleri

Çiçeklenir bir yeşil dalda

Her şafak her şafak

Havalanırken mavi göğe kuşlar

Son yıldızlara takılır gözlerimiz

İşte o an hepimiz herkes için

Düşleriz aşk dolu bir yaşam

Benim Ülkemde

Benin ülkemde
Ne kral ne tiran
Ne zulüm ne kulluk olsun
Defne ağacı kapılar
Size bize herkese açık olsun
Güneş su ve toprak
Senin benim hepimizin olsun

Benim ülkemde
Hem barış hem ekmek
Hem ışık hem gül olsun
Üşümesin çocuklar
Çiçek açmış dallarda
Kuşlar da olsun

Benim Ülkemde
Yıldızlar bayrağımız
Güneş ortak soframız
Hepimiz herkes için
Hem barış hem özgürlük olsun

Yaşamım ki

Anılar ki

Bir gül diken i gibi

Hep kanattır durur içimi

Yaşamım ki

Sevda ezgileri

Yoldaş acıları

Dört mevsim gül sağanağı

Uzanır bir kısrak bakışı mavilikte

En kadim coğrafyalara

Alıp Götürdüler

Eskiden çok eskiden
Eflâtun rengi yaşam ırmağı
Akarken gül tenli şafağa
Bukağılayıp bileklerimi
Alıp götürdüler
Bir karanlık zamana

Kızıl Dağ Lalesi

Yüreği gül mevsimine vurgun

Düşleri kavgaya sürgün

Düşmüş toprağa

Kar boran şimşek
fırtına

Irmaklar sarı
hırçın akıyor

Seher sabah vakti

Sol yanağı buğulu
toprakta

Öz savunma mevziisinde
yatıyor

Öyle sessiz

Öyle masum

Uzanmış bize bakıyor

Kaç kez dövüştü

Kaç kez vurulup düştü
Dicle'deki bir kayakçı gibi
Hep suyun akışını izliyor
Öfkesi karanlık çağı kamçılıyor
Kartalların gölgesi düşüyor
Lal bir kentin üstüne
Sol göğsünde
Kızıl dağ lalesi
Ağzı ak bir gül
Gülüğü mavi yıldızlarda
Uzanmış dağın terasına
Alnında ay ışığı
Yıldızları en uzak yıldızları
Düşürmek için
karanlıklara
Hep onlara bakıyor

Görüyorum İşte

Görüyorum

Görüyorum işte

Sır ile gizlenmiş

Renge renk çiçek tarlası

Bir tek çiçeğin yüreğine
gizlenmiş

Yeryüzüne açılan çiçek bahçesi

Görüyorum

Görüyorum işte

Bir tek onun beynine sığınmış

Yeryüzünü aydınlatan

O parlak ışık huzmesi

Yüreğim Hep Dağlı

Düşlerim hep dağlı

İçim gül gülistan sevdası

Yüreğim özgürlük deltası

Hakikat aşkına

Bahara açılan

Lale sümbül adına

Tirana yalana inat

Bir fedai gerillası gibi

Sözcükler sürerim

Kavga meydanına

Haydi Sen Söyle

Haydi

Sen söyle

Olmaz bir şey mi

Turna göçünü düşünür gibi

Hem seni

Hem özgürlüğü

Bir karede düşünmek

Tiran Düştü Düşecek

şaşmayalım kardeşler
Direnen kentin sesinden
Irmağın akışından
şafak perisinin ışığından
Buğdayın olgun başağından
Ağıtlar yakışmaz bize
Yakışmaz bize gözyaşı
Bırakalım gidenin ardındaki yası

Suyu çiçeğı yağmuru düşünür gibi
Özgürlüğü düşünelim kardeşler
Dinmeden rüzgârın öfkesi
Kuşanalım artık

Bıçaktan keskin kavgayı
Boyun eğmeyen sevdayı
Son bir yumruk
Son bir yumruk daha gerek
Tiran düştü düşecek

Gülden Güzel

Birer tanrıça gibi

Savaşçı kadınlarımız

Yürürken güneşe serper

Buluttan hafif

Gülden güzel

Yağmurdan bereketli düşlerini

Gülden Güzel

Işıktan Hafif Anılardır

Sorarım çiçeğe göğe ırmağa
Sorarım dne bugüne yarına
Sorarım size bize herkese
Eli plesi analar kim
Kimdir kavgaya oğullar kızlar veren
Kimdir sevgi tapınağı kadınlar
Bir düşünün bir düşünün
Onlardan bize kalan
Yıldızlardan açan bir demek ışık
Bulutlardan yağan bir avuç su
Lirik bir şiir
Dağın i bükey aynasından
Yreğimize düşen hakikat şafağı
Gülden güzel ışıktan hafif anılardır

Ey Hayat

Ey hayat
Minnetim yok sana
Yaşadığım kadar yaşayacağım
Giderken geride

Ne bir hüznün
Ne bir ağırlık

Ne bir kasvet bırakacağım
Gelince vakti

Güliden güzel kavgamı

Emanet edip yoldaşlara

Yağmur damlası gibi
Düşeceğim toprağa

Özgürlük Şarkıları

Düşüyor düşüyor
Dağlara yıldızlar düşüyor
Yükseliyor yükseliyor
Göğe yükseliyor
Özgürlük şarkıları

Başlıyor başlıyor
Karanlığın ininde başlıyor
Generalin intihar dansları
Cellattın korkunç kâbusları

Titrek Ağaç Dallarında

Düşünce toprağa güneş
Geline dağlara bahar
Çiçeğe durur bademler
İki mevsim aralığında
Söyler kuşlar
Toprağa düşenin şarkısını

Düşleri Uğruna

Her sabah her sabah
Taşır rüzgâr çiçek kokularını
Kuşlar söyler kavga ezgisini
Yağmur sevgiyle düşer toprağa
Kanatır durur yüreğimi
Gidip de dönmeyenlerin acısı
Karışsın bırak karışsın
Benim de kanım karışsın
Düşleri uğruna
Dövüşenlerin kanına

Gelince Mavi Kanatlı Barış

Gelince mavi kanatlı barış
Göğün dört kaidesi üzerine
Ak bir güvercin silueti dikeceğiz
Özgürlüğü yaratanlar aşkına

Bizim Yolumuz

Bizim yolumuz
Ne gri bulutlardan
Ne karanlığın töresinden
Ne de Odyesseus'un yurdu
İthaka'ya giden
Denizlerden geçer

Bizim yolumuz
Dolunay ışığından
Sarp dağlardan
Öteleyip ölümü
Gül mevsiminden
Özgürlüğe gider

Sarı Hırçın Fırat

Kıyıları yaşlı herkesten
Her şeyden daha telaşlı
Kuşların ve balıkların çobanı
Sarı hırçın Fırat
Yenilmez bir sarı ejderha gibi
Uzaklara çok uzaklara akıp gider

O Saf Anılar

Antik taş bir levha gibi
Yalnız kalmış o saf anılar
Hep kanatır durur içimi
Bir karanfil yaprağı gibi

Diren Ey Işıklı Ülke

Kadim aşk ülkesi
Sundun herkese
Göğün mavisini
Güneşin aydınlığını
Irmakların suyunu
Dağlara düşen ay ışığını
Kuşların melodisini
Çiçeklerin rengini sundun

Sonra
O soysuz
O zalim tiranlar
Çıkıp geldiler

O güzel
O yiğit
O mert kavimler
Kanlı kılıçların ağzında
Birer birer yok oldular
Diren ey ışıklı ülke
Gün ışığı çocuklar aşkına
Gelecek güzel günler adına

Daha Bitmedi

Daha bitmedi

Dağ söylencesi

Kızıl karanfil efsanesi

Daha sönmedi

Kölden köz

Yürekten söz

Daha dinmedi

Dağın öfkesi

İsyancı kentlerin sesi

Geçmedi daha

Yağmurun tufanı

Aşkın gazabı

Hala evlerin duvarlarına asılı

Gidenlerin son anısı
Söylerse son sözü
Toprağa adak sunan kadınlar
Uyandırırsa güneş suyu ve
düşü
İşte o zaman çatlar
Yıldızların şah damarı
Yeknesak olur yer ile gök

İnsan Gibi

Biliyorum artık

Irmağın

Bulutun

Çiçeğin

Yağmurun

Her şeyin her şeyin

İnsan gibi

Bir menzile koştuğunu

O Gün Orada

*Ölülerin mezarı başında
Kimliğini arıyor bu halk*

Çıldırılmış aklın öfkesi
Evlerin eşiğinde
Güz yaprakları
Düşlerimin gülü
Sur dibinde düşüyor
Hava buz ayaz
Bir başına kalmış
Çocuklar üşüyor

O gün orada
Dicle kıyısında
Sur dibinde
Savruldu göğ
Etek dolusu ağıtlar
Döküldü dudaklardan
Avuç dolusu dualar
Öldü tekmil tanrılar
O gün öldü çocukluğum
İnsanlık öldü
Hiçbir insan duymadı

Bahar Sevinçleri Nerede

Ey mavi gecenin kırık aynası
Söyle nerede o bahar fırtınası
Nerede bizi biz yapan
Yeryüzünün yaz yüzü
O asi ruhlu kavgası
Nerede güneşte yıkanmış
Çocuk gülüşlü eski zaman sevdası
Değişti mevsimlerin döngüsü
Ağaçlar büyüdü çiçek açtı
Göçüp gitti göçmen kuşlar
Nerede o güzelim bahar
Söyle ey sözün ve düşün celladı
zaman
Nereye yitip gitti o cesur gençlik
yılları

Gözlerim Ay Işığına

Gözlerim ay ışığına
Ay ışığı bana bakıyor
Yüreğim rüzgârdan yıkanmış
Soy bir atın yelesine
Düşlerim bir kırlangıcın
Kırık kanatlarına sığınmış
Bahar yeşili özgürlüğü bekliyor
Biliyorum gelince günü
Yeniden açacak tüm çiçekler

Bu Kavgada

Bu kavgada
Yüreğimi kanatan
Ne top ne tñfek
Ne zehir zemberek acılardır
Ne cesareti kuşanmış savaşçılar
Ne de ejderha başlı ordulardır
Bu savaşta içimi acıtan
O korkak dñneklerdir

Dolaş Dolaşabilirsen

Bir yanım karanlık ve ihanet

Bir yanım faili meçhul cinayet

Dolaş dolaşabilirsen

Bu kentin felaket sokaklarını

Seher Sabah Vakti

Sırtımda sürgün torbası
Boynumda ölüm yaftası
Aldırmadan sehpaye
Aldırmadan belaya
Bir seher sabah vakti
Namluya sürülen mermi gibi
Dağ yangınlarına sürdüm
Beni ben yapan düşlerimi

Bu Kavga Sürüp Gidecek

Ben ki

Bir kere yoldaş oldum

O kızıl dağ gülünün

Baygın kokusuna

Başka çaresi yok

Gül ve bahar

Yağmur ve toprak

İrmak ve deniz

İnsan ve hakikat

Göğün som mavi aynasında

Özgürlük ile buluşana dek

Bu kavga sürüp gidecek

İnsanlık Kazanacak

Bir kere rehber edindik
Işığın beyaz yolunu
Düşlerimizi sakladık
Gül ağacı sandıklara
Gülüşlerimizi bahara adadık
Yağmur olup toprağa ağdık
Başka çaresi yok
Biz kazanacağız

Çok Yakındır

Ey ülke

Yusuf'un kuyuda beklediği gibi

Bekle bizi o ışıklı göğün altında

Akıyor mavi yeşil düş ırmağı

Açılıyor yediveren gül sarmaşığı

Çok yakındır

Doğdu doğacak özgürlük şafağı

Bizi Biz Yapan

Biz ki

Hep soy bir at gibi

Ayakta karşıladık ölümü

Biliyorum

Yürüdüğümüz yol

Bizi biz yapan

Eski çok eski bir yoldur

Hep Var Olacak Bu Halk

Yeni bir halk yok
Nuh u Nebi'den öte
Daha eski bir halk var

Yeni bir ülke yok
Her gün doğan güneş kadar
Eski çok eski bir ülke var

Yeni ırmaklar yok
Yeryüzü kadar eski
Dicle ile Fırat var

Yeni dağlar yok
Tüm canlılardan daha öte
Eski dağlar var

Hep var olacak bu halk
İşte burada saklıdır
Tekmil tiranları alt eden
Halkımın yenilmez gücü

Hikâyem

Halkım gezginim

Mitoslar kadar eskidir geçmişim

Tarih ve anılar

Sarı bir bulut gibi ağar içime

Geçmişim hiç okunmamış

Toprakta saklı bir kitabedir

Hikâyem

Kadim bir kavgadır

Yazılmış gül yaprağına

Boynumda hakikat kolyesi

Yüreğimde aşk söylencesi

Koşuyorum hep koşuyorum

Yitik kimliğimin peşinde

Zulüm Pervasızdır

Biliyorum

Sürdükçe sevda

Sürdükçe kavga

Cellat hep yüreksiz

Zulüm hep pervasız olacaktır

Aydınlanacak Yeryüzü

Geride kalacak kötü zamanlar

Bir yılan gibi sürünüp

Mezarlara sığınacak

Gölgenin erleri

Geri dönecek kuşlar

Hep birlikte gelecek

Aşk yengi ve gül

Işıldayacak aynaların yüzü

Yüreğime düşecek güneş

Aydınlanacak yeryüzü

Anılarım

Düşlerim

Çocukluğum

Anılarım

Oyunlarımın güzel evi

Kerpiç yapılı sokağım

Mavi düşlü kavgam gibi

Hep benimle dolaşıyor

Çok Eskiden

Eskiden çok eskiden

Dicle ve Fırat

Güller içindeymiş

Uzaktan çok uzaktan

Gelip dikmiş işgal bayrağını

At üstünde

Yalın kılıç

Zorbanın biri

Karşı çıkmış

Kuş kurt çiçek

Börtü böcek

Ayaklanıyor

O günden beri

Başı ışıklı olan herkes

O Yaralı Hüzün

Güz mevsiminde
Bir kurşun öldürdü
Masum çocukluğumu
Bir başına kaldı
O yaralı hüzün

Kocaman Bir Yuva Yapmıştı

Savaşçının biri

Gül derlemeye çıkmış

Bahar gelmiş

Dağlar yol vermiş

Usta dövmüş tavında demiri

Görmüş gökyüzünde

En parlak yıldızı

Ne bir sözleşme

Ne bir servet

Yüreğinde yanan ateş

Yürümüş ay ışığına

Yürürken

Ötekini izlemiş

Kan rengi şafakta

Öteki ezilmiş
Çarpılmış
Yıkılmış
Dipsiz uçurumda
Hep karanlığa bakmış
Ruhunda uşaklık
Yüreğinde ihanet
Beyninde kölelik varmış
Bir karga tünemiş üstüne
Çalı çırpıdan
Kocaman bir yuva yapmış

Çocuklar

Alnında keder çizgisi
Yüreğinde aşk türküsü
Kendinden önce büyümüş
Düşlerin duldasına
Sığınmış çocuklar
Kuşların mavi ülkesinde
Gün ortasında vurulmuş

Ne Kadar oğalmış

Bu ırmakların akarı nerede

Nerde güherçile şafaklar

Ne kadar çoğalmış

Karanlık zamanlar

Gece uzamış

Aynalar kırılmış

Ne kadar çoğalmış

Yüzünü unutanlar

Bir ıgılık düşmüş suya

Bir ağıt karışmış rüzgâra

Yitip gitmiş kuşlar

Ne kadar çoğalmış

Gölgesiz kalan salkım
söğütler

Gökyüzünün uykusu kaçmış

Yeryüzü hem kör hem sağır

Ne kadar çoğalmış

Dikili taşı olmayan

Karanlık

mezarlar

Barışın Yüzü

Mavi Kürt gökleri altında

Dağa düşüyor barışın yüzü

İnsan yüreğini titretiyor

Kavganın ağaran yüzü

Direniyor bu halk

Kalubeladan beri

Direniyor kazanmak için
barışı

Bizim

Hey işgalci

Bu uçaklar

Bu bombalar

Bu gaddar ordular

Bu tanklar

Bu toplar

Bu tüfekler

Senin

Hepsi senin

Hey işgalci
Bu toprak
Bu gökyüzü
Bu ırmaklar
Bu kuşlar
Bu çiçekler
Bu çocuklar
Bizim
Hepsi bizim

Dört Duvar Arasında

*Soylu atlar hep ayakta ölür
Alıcı kuşlar zirvelere vurgun olur*

Akıp geçiyor zaman ırmağı
Tıslayan siyah bir yılan gibi
Dört duvar arasında

Ölüm taşıyor tüm geceler
Durmadan çoğalıyor

Çoğalıyor acının zehirli
sarmaşıkları

Düşlerimde boy veriyor

Olmayan mevsimlerin
sırlı çiçekleri

Bileklerimde ölü bir bukağı

Antik bir yıldızın

Göz bebeklerinde dolaşıyor
Damarlarımın kanı

Bir arı oğlu gibi
Üşüşürken yüreğime anılar
Yalnızlığın gül bahçesinde
çoğalıyor

Kavga masalını arayan
çocuklar
Beynimde özgürlük düşleri
Çift ağızlı bir bıçak gibi
Yüreğime iniyor
Gardiyanın tehditkâr
sesi

Dağlı bir karanfildir
Çıplak sevda sözleri
Hakikat aşkınadır
Çektiğim acılar
Kırık bir aynada izlemek için
Diyarbakır surlarını

İğde ağaçlarına konuk kuşları
İçeri ile dışarı arasında
Her zaman ışıktan bir
aralık vardır
Biliyorum yalnızlıktan öte
Sessizlikten hemen öte
Direniş ırmağı akıyor
Zaman ırmağına kapılıyor
kaçkınlar
Gri zamana sığınyor döneşler
Gül mevsimine açılıyor
Kadim düş bahçeleri
Her şafak hücreme düşüyor
Bir asi rüzgâr
Mevsim zemheri
Düşlerim hep bahar
Dışarıda kuşlar çiftleşiyor
Çiçekler sevişiyor
Kulaklarımı tırmalıyor
Devriyelerin ayak

sesleri

Her sabah her sabah

demet Hücreme bir

Gün ışığı düşüyor

Ben Seni Beklerim

Ey sevgili

Ötünce sabaha yusufçuk kuşları

Çapraz bir fişeklik gibi

Kuşanıp düşlerini

Çıkagelirsin

Ben seni beklerim

Aynzeliha Gölünde

O yeşil suyun kıyısında

O mavi göğün altında

O salkım söğütler dibinde

Bakır rengi gün batımı

Tutuşurken çöl bedevisi

Bir kızın gözlerinde

Çocuk gülüşlerini topla
da gel

Ben seni beklerim

Gümrük Hanında

O kuş evi

O eski kervan uğrağı

O asırlık ağacın dibinde

Ne zaman düşünsen

Özgürlük ve sevdayı

Bir tanrıçanın saçları gibi

Kavga sözcüklerini topla
da gel

Ben seni beklerim

Halepli Bahçede

O antik mağara

O yıl kıyısı

O akasyanın yanında

Ne zaman ararsan

Erkenci baharları
Bereketli bir buluttan
Yağmurları topla da gel
Ben seni beklerim
İbrahim'in ateşe atıldığı
O güvercin sığmağı
O Kraliçe Şalmeth anısı
O iki taş sütunun dibinde

Ne zaman arasan
Hakikat yoldaşlığını
Çimen yeşili sevdalar gibi
Kimsesiz çocukları topla
da gel
Ben seni beklerim
İnsanların buluştuğu

O tarih simgesi
O kadın sevgisi
O antik çarşıda

Vurulmuş Yatıyor

Bir kadın

El açıp mavi göğ

Tanrıya yakarır gibi

Kavgaya yakarıyor

Ruhu aşk ışığı

Yüreğı gül sarmaşığı

Çağın en cesur gerillası

Vurulmuş hakikat aşkına

Toprakta yatıyor

İşim Şiirdir

Ozanım

İşim hem şiir
Hem kavgadır

Düş derlerim

Bulutların saçağında
Kuşların kanadında

Ateistim

İnanmam
Hiçbir dine

Yolum gecede ışık

Kâbem gülistan
Düşüm yoldaş sohbetidir

Dilimde her sözcük

Hem kızıl gül

Hem karanfil olur

Açar İsfahan
bahçelerinde

Çoğalır Anılar

Mavinin yeşile çaldığı gecede
Gözlerin bir çift yıldız
Hep durur karşımda
Bir özlem sığınağı olur
Çocukluğumun gizemli evi
O eski taş sokak
Çoğalır anılar
Acısı işler içime
Bir kurşun gibi

Her Hatırlayış

Her hatırlayış

Kiraz sıcağı

Bir kavuşmadır geçmişe

Yeniden yaşanır

O saf

O güvercin kanatlı

O güleç yüzlü anılar

Beşğini yitirmiş

Bir çocuk gibi

Yeniden uyanır sabah

O ayrılık özlemi

O göçebe hüznü

O kavga yürekli anlar

Her anı

Bir gül dikenini gibi

Kanatır durur yüreğini

Hele Bir Bak

Ey insan hele bir bak
Son tren kalkıyor
Kuşlar göçüyor
Göğün yalnızlığına sığınıyor
Bütün adsız hawarlar
Hala dağ zambakları ısıtıyor
Gecede üşüyen kapıları
Çocuklar illa da çocuklar
Her gün bir yerde vuruluyor
Artık içime sığmıyor
Bu kadar anı
Bu kadar serüven
Bu kadar zulüm

Ey insan hele bir bak
Göğsümün içinde

Sabahına uyandığım
Heybetli bir dağ ülkesi duruyor
Şimdi nereye saklayacağım
Bütün bunları

İnsan ve Gül

Bir zambak ölür

Bin zambak açar

Sor onlara tanığımdır

Cam yeşilli göğün

Ak güvercin sürüsüne

Sor kokusu baygın

Mor salkıma

Yabani dağ sarmaşığına

Sokakları mühürlenmiş

Göğü işgal edilmiş

Çocukların gülüşüne sor

Düşlerim hem emek

Hem gül devrimidir

Sözlerim hem aşk

Hem hakikatten içeridir

Mühürlense de ölüm fermanım

Hep denizlere koşan bir ırmak
gibi

Özgürlüğe akacak
damarlarımın kanı

Ey Yüreğim

Ey yüreğim

İnmedikçe güneş dergâhına

Görünmez yoldaşın aydınlık yüzü

Varmadıkça kavga ateşine

Özgürlük mürşidine ulaşılmaz

Ey yüreğim

Yürümedikçe kervan

İnmedikçe kuyuya ip

Yusuf ile buluşulmaz

Barışın Gül Acısı

Halkımın kan damarı
Toprağımın can damarı
İnsanın şah damarı
Yaşamın göğsünde
Ölümün ak sancısı
Kanıyor yüreklerde
Barışın gül acısı

Bahara Söz Kesen Güneş

Başka çaresi yok

Düşecek geceye

Yıldız sağanağı

En uç dallara çıkacak

Yaşamın öz suyu

Başka çaresi yok

Düşecek sabahın kiraz tenine

Devrime dair

sözcükler

Göğü fethedecek özgürlük ordusu

Düşecek karanlığa

Bahara söz kesen güneş

Ey General

Ey general

O karanlık düşlü

O yarasa kanatlı

O örümcek kafalı

O dehşet saçan orduların

O köhnemiş yasaların

O korku imgesi sarayların

Bizim defterimizde

Yok hükmündedir

Ey general
O Apoletlerin
O postalların
O tankların
O topların
O teneke yıldızların
O dizginsiz zulmün
O vahşi ölümün
Bizim kavgamızda
Hiç hükmündedir
Bilesin general
Asla pes etmez
Gerillanın cesur yüreği

Biz ki

Biz ki

Umut fedaisi

Çağ gerillasıyız

İnsan dergâhında kardeş

Yağmur sonrası

Yabani sarmaşık gülleri

Gök kuşağı rengiyiz

Biz ki

Umut fedaisi

Çağ gerillasıyız

Tekmil yeryüzünü

Baştanbaşa aşk bilmişiz

Yeşil ırmaklar üzerine

Mavi köprüler kurmuşuz
Dağlarda hakikat
Kentlerde özgürlük
aramışız
İki ırmak ülkesinde
Kadim tanrıçaların iz düşümü
Güneşe hep güneşe
uzanan
Asi katmerli güller
yeşertmişiz

Gözlerine Mil Çektiler

Hile

Yalan

Ve konak

Çağ

Karanlık

Devir

Kapkaranlık

Çıkıp

Geldiler

Tozlu

Kirli insanlar

Çıkıp

Geldiler
Zigguratların
Rahminden
İşgal ettiler
Tüm düşleri
O soysuz krallar
Griye boyadılar
Hem şafağın rengini
Hem göğün mavisini
Gözlerine mil çektiler
Kuruttular
Irmakların suyunu

Ben ki

Ben ki

Gölgesi olmadım

Nesnesi hiç olmadım

Ne göğün

Ne yerin

Ne kulun

Ne pulun

Ben ve gölgem

Hep dost olduk

Sabaha doğan güneşe

Gök Yasaklı Kuşlar

Yüreğimin

Yarısı kaktüs

Yarısı nergis

Yarısı gül

Yarısı karanfil

Yarısı kavga

Yarısı sevda

Ülkem

İki ırmak arası

Bir mavi göl

Yazılan tarih

Hem şaklaban

Hem yalan

Bukağı vurulmuş

Dillerin kanadına

Baskına uğramış

Düşler ve sözcükler

Terk etmiş bu kenti

Bulutlara sığınmış

Gök yasaklı kuşlar

Ben aldırmadan bunlara

Antik bir kil levha gibi

Hep boynumda taşıyorum

Çocukluk düşlerimi

Kendini Bil

1

Size bize herkese

Ana ile oğul

Gül ile dikene baktım

Baktım ki

Menzil yakın

Yol çok ırak

Kirletmiş insanı

Yürekten yoksun

Ağızdan çıkan söz

Cırcır böceğini dinler gibi
dinledim

Bilginin kırık aynasında

“Kendini Bil” diyen sesi

Bildim ki

O bilmiyor

Bilmiyor bilmediğini

Kör sağır dilsiz

Kara cahildir

Karar verdim ondan
uzak durmaya

2

Kuş kolonilerinin ahengine

Çiçeklerin çoğul rengine

Söz ile özün birliğine
baktım

Baktım ki

Alaca şafak vaktidir

Karışmış birbirine ak ile
karanlık

Isırgan otu ile buğday

İç içe durmuş

Bir bereketli tarlada

Ritmine kavuşmamış

Bir enstrümanı dinler gibi
dinledim

Süveydanın ışığında

“Kendini Bil” diyen sesi

Bildim ki

O bilmiyor

Biliyor bilmediğini

Gök mavi

Bir asmin çiçeği gibi

Rüzgârda sallanıp
duruyor

Baktım ki kâğıttan bir uçurtma

Güleç yüzlü çocuktur

Karar verdim onu
eğitmeye

3

Ay çiçeğinin güneş sevdasına
Kırlangıçların serüvenli göçüne

Deniz ile martının
aşkına baktım

Baktım ki

Gök gürlüyor

Bulutlar yağmuru
bahara taşıyor

Irmaklar okyanuslara akıyor

Oğul vermiş arılar

Petekler bal dolu taşıyor

Sanatçısı görünmeyen

Gizemli bir piyano

Dinler gibi dinledim

Dağın beşinci yüzünde

“Kendini Bil” diyen sesi

Bildim ki

O biliyor

Bilmiyor bildiğini
Seher sabah vakti
Gözleri ışıklı mahmur
Yüreği hem bahar
Hem yağmur
Baktım ki o
Ölümün ve gafletin kardeşi
Şafak uykusundadır
Karar verdim onu
uyandırmaya

4

En karanlık gecenin en parlak
yıldızına

Kızıl çölde ırmakların mavi yeşil
akışına

Toprak ile yağmurun
dostluğuna baktım

Baktım ki

Ormanlar yemyeşil

Başaklar altın sarısı

Herkesin yüzü gülüyor

Altın saltanatını yitirmiş

İki pul etmiyor

İnsan doğaya kardeş

Kadın ile erkek

Göğün terasında
oturuyor

Çok sesli bir orkestrayı
Dinler gibi dinledim
Dördüncü kelebeğin kanadında
“Kendini Bil” diyen sesi
Bildim ki
O biliyor
Biliyor bildiğini
Biliyor
İnsan ile hakikati
Baharı aşkı çiçeği
Suyu güneşi çocuğu
Baktım ki
Bilge bir insandır
Karar verdim
Bir tek onu izlemeye

Aradığım Şey

Aradığım şey

Hem bahar sağanağı

Hem çiçek tufanıdır

Tarihin öte sözü

Tanrıçaların güleç
yüzüdür

Aradığım şey

Hem özgürlük ırmağı

Hem yağmur sonrası gök
kuşağıdır

Yıldızlar Dergâhına

*Bir kuşbaz sevdasıdır
Her sabah düşer yüreğime*

Köleliğe karşı
Hakikat ve özgürlük
Kuraklığa karşı
Bulut ve yağmur
Karanlığa karşı
Ses ve ışık var ya
İşte bunun için
Göğünü sahiplenen
Bir şahin gibi
Yıldızlar dergâhına
Sürdüm yüreğimi

Ey Özgürlük

Ey özgürlük

Saçını suya eğen

Salkım söğüt gibi

Hep zarif ve masumsun

Gül ağacı gibi

Hep çekici ve alımlısın

Sevinç Molasıdır

Kavga

Buz ayaz havada

Sokağa koşan

Bir asi çocuk

Özgürlük

Yaşam ile kavga arasında

Bir sevinç molasıdır

Bu Gece

Hemen bu gece
Çağırın gelsin ay ışığı
Yıldızlar gelsin
Aşkın dergâhına gelsin
Hakikat yoldaşları
Hemen bu gece
Göğün mavisine
Özgürlük düşleri öreceğiz
Kuşlarla birlikte

İçtim Sarı Hırçın Sularını

Geçtim atları geçiren ırmağı
Orada bekliyordu beni
Ağıtları saklayan taş levhalar
Bekliyordu beni orada
Göğü terk eden kuşlar

Güneşi aradım
Gülüştüne vurgun bir çiçekte
Dağlar alırken beni terkisine
Telkâri bir kemer gibi
Doladım belime ay ışığını
Bir ceylan inerken suya
Kerbela çölünde
Gözesinde su içtim düşlerimin

Karanlık düşerken
Hayatın sokaklarına
Zehirli otlar sararken kentleri
Avucumda gün ışığı sözcükler
Sığındım lirik bir şiirin dergahına

Kendi gözlerimle gördüm
Doğu ufkunun göğünde
Kürtçe gülümsüyor
Kürt doğuyordu güneş

İşte o an
Asi bir rüzgâr sürükledi ırmağa
O mavi yeşil düşlerimi
Mızrak delmez gülüşümü
Kavgamın kızıl düşünüy
Oturup kıyısında Fırat'ın
İçtim sarı hırçın sularını

Hem Varsın Hem Yoksun

Gün vedalaştı
Dağların sağırsıyla
Terk etti kuşlar gökyüzünü
Ağaç dallarını
İşte o an
Yüreğim titrek güz yaprağı
Hüzün artığı
Anız tarlası
Ey halk
Söyle bana
Bu ne bilmece
Hem varsın hem yoksun

Katil Kral Olmuş

Katil kral olmuş

İnsan öldürür gece boyu

Davul zurna çala çala

Hırsız kral olmuş

Açlıktan kırılır insan

Doymaz gözü

Gün boyu çala çala

Softa kral olmuş

Kuran okur tapar mala

Beş vakit namaz kıla kıla

Temmuz Aydınlığı

Arşa yükselirken çığlıklar
Temmuz aydınlığı
Aşk gibi bir direnişte
Düelloda yendim ölümü

Özgürlük ki

Özgürlük ki

Bir ırmağın doğal akış çizgisi

Bedevi bir kızın ay ışığı gözleri

Yabani gezgin bir çingene kızın

Dağınık kızıl saçlarıdır

Özgürlük ki

Tavus kuşu gibi renkli

Kar altında gizlenen

Bir dağ köyü gibi hep gizemli

Dolunay ışığında yıkanan

Bir Kürt kızının gözleri gibi

Hep asi asil ve kavgacıdır

Kuşlar ve Yedi Vadi

Giriş name

*Hüthüt kuşu ki
Sırtında bir hırka
Elinde asa
Başında tac-ı hakikat
Mürşit olmuş tüm kuşlara*

Kuşlar ki
Düşüp mürşidin peşine
Geçmişler “Sevda Çölü’nü
“Ayrılık Vadisi’nden
Rüzgarı arkasına alıp uçmuşlar
“Hırs Ovası’nı aşmışlar
Bazıları “Kıskançlık Gölü’ne
batmışlar
“Şaşkınlık Vadisi’nde
Gözleri kör eden
Şaşkınlık ile karşılaşmışlar

1

Ey insan

Ben tanımam

Süleyman’ı

Saba Melikesi Belkıs’ı

Bilmem kuş dilini

Söylerim hüthüt kuşuna

O öğretir bana

a)

Demiş ki

Kuşlara mürşit olan Hüthüt;

“Ey kuşlar

Çıkmak için yola

Arınmak gerek

Hem maldan

Hem mülkten

Arınmak gerek

Hem kibirden

Hem nefisten”

Demiş ki;

“Yola çıkıktan sonra

Kararlı ol

Arama bahane

Tapınma

Ne pula ne puta

Tüm yollar sana açıktır”

b)

Kuşlar ki

Hep birlikte istekle düşmüşler

Hüthütün peşine

Aylar ayları yıllar yılları
izlemiş

Yol uzun menzil
çok ırakmış

Karşılaşınca zorluklarla

Bahaneleri çoğalmış

Her biri yorulmuş
yakınmış

Unutmuş o ilk kutsal
sözü

c)

Kuşlar ki

Bir gün batımında
varmışlar

“İstek Vadisi’ne

Orada unutmuşlar her şeyi

Ne Eyüp’ün Sabır Mağarası’nda

Çile çektiğini

Ne de Yusuf’un kuyunun
dibinde

Meçhul ipi
beklediğini hatırlamışlar

İşte o an olan olmuş

Ayaklanmış bencil istekler

Arzular arzuları
çoğaltmış

Her biri dalmış

Bencilliğin karanlık
mağarasına

El açıp yakarmış

“İstek Tanrıçasına”

O an

Yer gök arzu fırtınası kesilmiş

Geride ne yol

Ne mürşit

Ne menzil kalmış

Ruhlarına bencilik akmış

Kanmış inancı kıt olanlar

Sonsuz “İstek Vadisi’nin

Gizemli sihrine

d)

Mürşit olan hüthüt kuşu

Bakmış göğün yaygın boşluğuna

Bir kısmı kapılmış isteklerin
peşine

Sürüden ayrılıyormuş

Hüthüt demiş ki;

“Ey kuşlar

Devam etmek için yola

Yıkanıp arınmak gerek

Erişmek için hakikat sırrına

Yusuf’u arayan Yakup

Zin’i bekleyen Mem
olmak gerek”

Kalanlarla buluşup konuşmuş

Varmak içim menzile

Yeniden düşmüşler yola

2

Gönül post içinde

Dosttan haber almış

Aşkın gözünde cennet

Bir buğday tanesi olmuş

a)

Kuşlar ki

Varmışlar “Aşk Vadisi’ne

Bazıları unutmuş
hakikat aşkını

Şehvet şehrine dalmışlar

Her birinin içini ayrı bir duygu

Ayrı bir düş kaplamış

Şehvetten dönmüş başları

Kör olmuş gözleri

Çirkini güzel

Güzeli çirkin sanmışlar

Mürşit olan Hüthüt bakmış ki

Aşk ile akıl ezeli düşman

Aşk ateş akıl duman olmuş

Buna bir çare
düşünmüş

b)

Kuşlar varınca “Aşk Vadisi’ne

Kör şehvet kırmış
inançları

Akıl yanıp kül olmuş

Bir ateş körüğüne dönüşmüş
yürekler

Yükselmiş göğe gri
dumanlar

Bazıları şehvette kul
olmuş

İşte o an

Ne mantık

Ne bilgi kalmış

Ne doğruluğun aydınlığı

Ne günahın som

karanlığı kalmış
Bazılarının yüreğinde
Bir serap olan o sevgili
Yanılıcı bir tutkuya
dönüşmüş
Hakikat aşkını unutanlar
Aldanıp o sahte aşka
Dumanın peşine düşmüş
Safları bırakıp gitmiş

c)

Demiş ki mürşit olan hüthüt;

“Ey kuşlar

Ey menzile varmak için

Benimle yola

çıkanlar

Gerçek âşık olan

Tanımaz hiçbir engel

İnançla arar bulur

Düşer hakikat yoluna

Başı döndüren şehvet

Hedefi şaşırtan istek

Kişiyi özünden

uzaklaştırır

Hakikati aşkıyla yola çıkanın
hedefinde

Ne mal ne mülk ne ahiret

Bir tek özgürlük aşkı
olmalı

Gerçek aşk özgür kişinin
işıdır.” demiş

Geri kalanlar

Vermişler Hüthütün
peşine

Yollarına devam
etmişler

3

a)

Kuşlar ki

Gece demeden

Gündüz demeden

Mola vermeden

Uçup gitmişler

Bir gece yarısı varmışlar

O ünlü Cehalet Vadisi'ne

İşte orada her şey
değişmiş

Geceyi gündüz

Gündüzü gece
sanmışlar

Bazıları unutmuş düşü gülüşü

Unutmuş gülü gülistanı

Unutmuş hakikat aşkını

Yanlış doğru

Doğruyu yanlış
sanmışlar

b)

“Cehalet Vadisi’nde

Ne isim

Ne kimlik

Ne unvan varmış

Orada gözler kör

Ne geçmiş

Ne şimdi

Ne de gelecek

varmış

Her bitki

Başka bir kök üzerinde
yeşeriyormuş

Ne kök

Ne köken varmış

Hakikat ki

Kimsenin göremediği

Bir katre-i alevmiş

Tüm kafalar karışık

Yürekler karanlıkmış

Herkes ya cambaz

Ya tüccarmış

Kuşlar bir tel ışık arıyormuş

Gönüller talan

Haller perişanmış

Buna aldanmış bazı kuşlar

Her şey boş diye düşünmüş

Ne aşiret

Ne töre

Ne akrabalık kalmış

c)

O Cehalet Vadisi'nde

Ne dava

Ne mana

Ne cennet

Ne cehennem varmış

Servet serveti

Karanlık karanlığı
besliyormuş

Yaşam hep bir serapmış

Servete tapanlar

Ayrılıp saflardan sırra
kadem basmış

Sayıları giderek azalmış

Yola devam etmek için

Uyarmış onları hüthüt kuşu

Hakikate inananlar o an
görmüş

O yanan katre-i alevi
Meğer her biri

O cehalet karanlığında

Kendini arıyormuş

Açılınca gönül gözü

Yaşam okyanusta bir damla

Hakikat sırrında bir nokta olmuş

Deşip bakmışlar noktanın
karnını

Ortasında büyük bir
güneş duruyormuş

4

a)

Vadiler vadileri

Kuşlar

Mürşit olan hüthütü izlemiş

Bir gün ortası

Yorgun ve şaşkın varmışlar

O başıboş olan

“İnançsızlık Vadisi’ne

Her bir yersiz bir sezgiye varmış

Yitip gitmiş anlam

Kafalarda ne değişim

Ne dönüşüm kalmış

Her şey birer nesneye dönüşmüş

Çoğu yola çıktığına
pişman olmuş

Bir deri bir kemik kalmış

b)

Bir akşamüstü ulaşınca

Tecrit ve tefrit konağına

Şaşırp kalmışlar

Terazinin bir kefesinde israf

Bir kefesinde cimrilik
duruyormuş

Her şey yalnızlık
kokuyormuş

Bilge ile cahil

Gece ile gündüz

Aynı konakta kalıyormuş

O vadide bütün kuşlar

Bir yuvadan baş çıkarıyormuş

Bir beygir dolabı gibi

Her şey kendini tekrar
ediyormuş

Yitip gitmiş

Hem ezel

Hem ebet

Yılan ile insan

Aynı kafeste kalıyormuş

Kuşların çoğu

İnançsızlık çölünde

Uçup saflardan ayrılmış

c)

Hüthüt demiş ki;

“Ey Simurgu arayanlar

Burada güneş yitip gitmiş

Her şey yok olmuş

Varmak için ışık dergâhına

İsteyen beni izlesin,”
demiş.

5

a)

Kuşlar ki

Bir gece yarısı

Varmışlar Yalnızlık
Vadisi'ne

O an unutmuş her biri

Bir diğerini

Kendi başına hareket
etmişler

Kuşlar

Girince ben vadisine

Her biri illa da ben
demiş

Ben

Benlikten uzaklaşana dek

Dolaşıp durmuşlar

Enine boynuna resif
kıyıları

6

a)

Her şey hem varmış hem yokmuş

Varmışlar Yokluk Vadisine

Yalan ile hile kardeşmiş

Dedikodu yayılmış

Dökülmüş kuşlar

Hayranlık kayalıklarında

Kör ile sağır

Lal ile ukala

Hiçlik ile yokluk

Hep çatışma
halindeymiş

Varınca hayretin yurduna

Lal sağır kesilmiş

Unutmuşlar her şeyi

b)

Kuşlar ki

Varmışlar Hayret Vadisi'ne

Orada tek mil canlılar

Ne sarhoş ne ayıkmış

Bazıları mey içmiş

Bazıları sevişmiş

Unutmuş hakikati

Uçup sürüden ayrılmış

Dev bir örümcek

İhtişam okyanusunda
açmış ağını

Simurg'u tuzığa
düşürmeyi bekliyormuş

7

a)

Kuşlar ki

Kan rengi bir gün
batımında

Varmışlar Hakikat
Vadisine

Hem sonsuzluk

Hem külliyet

Parlıyormuş birlik
göğünden

Özün okyanusunda

İlkin ateşe sormuşlar

Yitik kimliklerini

Yaşanan yokluk ve
yoksullukta

Özlenen zenginlikmiş

b)

Yedinci Vadi ki

Hem yok oluş

Hem varoluş aynasıymış

Tek doğurgan anın kendisiymiş

Kısırmış hem geçmiş

Hem gelecek

Sözcükler sözcüklerle buluşmuş

Çözmüş ateşin küllerinde

Hem gizi

Hem manayı

Sih; otuz

Murg; kuş

Adları Simurg olmuş

Aradıkları ne gök

Ne gül

Ne de aşkmış

c)

Hüthüt kuşu

Varınca hakikat dergâhına

Ne yol

Ne yolcu kalmış

Söz yitip gitmiş

Ne mürşit

Ne mürit kalmış

Gün batmış

Söz kısalmış

Ne kılavuz

Ne yolcu kalmış

Otuz kuş

Bir tek kuş olmuş

Dirilmiş kendi
küllerinde

Anlamışlar yanınca bedenleri

Aradıkları şey kendileriymiş

Kurşun Fırtına ve Dağ

Bu sabah, göğün beyaz aydınlığında dört dönüyor kuşlar ve ağaçlar. Bir özgürlük savaşçısı gibi atağa kalkıyor çılgın rüzgârda bulutlar ve yağmur. Ben gecedен beri düşlerken yıldızları, yamaçlardaki bütün çiçekler aşkla göğün aynasına bakıyor.

Bir ak papatya, boynunu uzatmış, ilk gün ışınlarına uzanıyor. Diyarbakır varoşlarında koşan bir çocuk düşlerine takılıyor. O an bir sürgün türküsü düşüyor talan yemiş göçebe ömrüme ve gün batımına düşüyor güneşin eskittiği bütün çiçekler ve anılar. Ey insan haydi sen söyle, kaç ömür

yeter, göçüp giden Kürt'ün yitik tarihini anlamaya?

Yalnızlık mevsiminde alnı gelincik bir kız düşmüş toprağa, yüzü güz yağmuru, bakışı soy bir kısrak gibi duruyor. O an suların aynasında gördüm, bulutların terasında gördüm, dökülürken dudaklardan İsa Musa Muhammed aşkına aşına dualar, o şafak ile sabah arasında mor bir çizgide güneş ile sözleşiyordu. Tekmil kentler ve köyler kül ve kan altında ve herkesin sustuğu yerde bir tek o sevdaya ve kavgaya koşuyordu. Yüreğinde kurşun, fırtına ve dağ birleşmiş; ay ışığının kutsadığı özgürlük haberini iki ırmak ülkesine taşıyordu...

15 Şubat 2020